

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Csp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721201520
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5721201520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: O. Q., I.. XX.XX.XXXX, Z. N. XXXXX, XXX XX W.-B., zastúpeného: Občianske združenie OSPO - OCHRANA SPOTREBITEĽA, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, 036 01 Martin, IČO: 52 354 237, proti žalovanému: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaný má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu 10.05.2021 domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere lepšia splátka č. 7773642086 zo dňa 25.01.2013 uzatvorenej medzi stranami je bezúročný a bez poplatkov.

2. V dôvodoch žaloby žalobca uviedol, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., resp. že zmluva tieto náležitosti neobsahuje určito, a to 1/ celkovú čiastku na zaplatenie, pričom uviedol, že zmluva obsahuje výšku úveru - 14.000,00 eur, celkovú výšku nákladov - 12.605,30 eur, mesačnú splátku - 219,00 eur, počet mesačných splátok - 120, mesačnú splátku s poplatkom za správu a vedenie účtu - 221,50 eur, 2/ adresu predávajúceho (veriteľa), na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť s tým, že má za to, že adresa veriteľa (predávajúceho) musí byť v zmluve konkretizovaná aj napriek tomu, že v zmluve je uvedená adresa veriteľa, s poukazom na rozhodnutie niektorých súdov, ktoré nedostatok spočívajúci v absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. spojili so sankciou v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (rozsudok KS Prešov č.k. 7Co/141/2018 zo dňa 28.02.2019, rozsudok KS Trenčín č.k. 17Co/22/2019 zo dňa 31.07.2019, rozsudok KS Nitra č.k. 9Co/273/2017 zo dňa 12.07.2018) a 3/ predpoklady pre výpočet RPMN, nakoľko zmluva neobsahuje matematický vzorec, ako dospel žalovaný k výške RPMN uvedenej v zmluve s poukazom na rozsudky niektorých súdov (rozsudok KS Prešov č.k. 1CoCSP/1/2020 zo dňa 25.02.2020, rozsudok KS Trnava č.k. 9Co/235/2019 zo dňa 26.05.2020), ktoré v týchto rozhodnutiach zaujali stanovisko, že zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje matematický výpočet RPMN, bez ktorého nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom a uvedený nedostatok má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Je toho názoru, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010

Z.z.. K žalobe pripojil výpočet RPMN prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN FINinfo (č.l. 5) a Zmluvu o úvere lepšia splátka zo dňa 25.01.2013 (č.l. 6-7).

3. Vo veci sa vyjadril písomným podaním žalovaný (č.l. 15 a nasl.), v ktorom k namietaným chýbajúcim náležitostiam zmluvy o úvere uviedol, že pokiaľ ide o celkovú čiastku úveru, tento údaj zmluva obsahuje v bode 3.1. kde je zreteľne uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a tieto skutočnosti nerozporuje ani žalobca a sám potvrdzuje, že tieto údaje zmluva o úvere obsahuje. Tieto údaje sú v zmluve uvedené bez pochybností a z hľadiska účelu zákona o spotrebiteľských úveroch bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí s poukazom na to, že priemerný spotrebiteľ aj s priemerným vzdelaním si vie tieto dva údaje sčítať. V zmluve je uvedená celková výška nákladov spotrebiteľa vo výške 12.605,30 eur. Dikcia zákona o spotrebiteľských úveroch nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou tak, ako to tvrdí žalobca, ale podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Pokiaľ by však pripustil spôsob výpočtu celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ uhradiť podľa žalobcu - 120 (počet splátok) \times $221,50$ eur (mes. splátka) = $26.580,00$ eur - $14.000,00$ eur (poskytnutý úver) = $12.580,00$ eur, „skutočná“ celková výška nákladov spotrebiteľa by bola ešte nižšia ako celková výška nákladov uvedená v zmluve, a táto by bola v prospech a nie v neprospech spotrebiteľa. Sankcia spočívajúca vo vyhodnotení úveru, že tento je bezúročný a bez poplatkov by prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by tieto údaje boli uvedené v zmluve nesprávne avšak zároveň v neprospech spotrebiteľa, čo nie je daný prípad. Podotkol, že cieľom zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku, čo v tomto prípade rozhodne bolo dodržané.

Čo sa týka uvedenia adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, túto obsahuje zmluva v článku 1. bod A, kde je uvedená adresa žalovaného s uvedením celého obchodného mena, sídla identifikačného čísla a zápisu v obchodnom registri príslušného okresného súdu, s odvolaním sa na rozhodnutie OS Považská Bystrica v sp.zn. 6C/73/2016 zo dňa 28.07.2016, s ktorého argumentáciou sa stotožnil aj KS v Trenčíne sp.z. 5Co/361/2016 zo dňa 21.06.2017, kde v konkrétnom prípade sa jednalo o bezúčelový úver poskytnutý žalobcom ako bankou, nejednalo sa o spotrebiteľský úver na nákup tovaru, kde by došlo k prefinancovaniu nákupu tovaru zo strany obchodného partnera banky s tým, že súdy sa vyjadrili tak, že „na zmluve nie je nutné uvádzať adresu predajcu, ale nachádzajú sa na nej priamo identifikačné údaje žalobcu (banky), a preto v prípade akýchkoľvek reklamácií musí byť aj priemernému spotrebiteľovi zrejme, na koho sa má obrátiť s akoukoľvek požiadavkou týkajúcou sa úverovej zmluvy“. Dodal tiež, že vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného je zároveň uvedené, že pod podaním sa rozumie akákoľvek reklamácia, sťažnosť alebo žiadosť klienta a pod reklamačným poriadkom sa rozumie vnútorný predpis banky upravujúci vzájomné práva a povinnosti banky a klienta v súvislosti s prijímaním, evidovaním a vybavovaním podaní klientov, ktoré sa týkajú namietania správnosti a kvality služieb poskytovaných bankou, ktorými sa klienti domáhajú ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, ktorými poukazujú na konkrétne nedostatky v poskytovaní služieb bankou. Podľa časti II., bod 18.1., postup podávania a prijímania, evidovania a vybavovania podaní, ktoré nie sú výslovne upravené v týchto VOP, je uvedený v Reklamačnom poriadku, podľa ktorého podanie možno urobiť na tlačive alebo formou iného písomného podania prostredníctvom ktoréhokoľvek obchodného miesta banky a tiež formou zápisu do knihy prianí a sťažností, ktorá sa nachádza v každej pobočke banky. Vzhľadom na uvedené je dôvodný záver, že reklamácia podaná na adrese sídla žalobcu uvedenej v zmluve je adresou, na ktorej žalobca prijíma reklamácie.

K nesprávne uvedenej výške RPMN žalovaný zastáva názor, že zmluva o úvere obsahuje správnu výšku RPMN a žalobca nesprávnosť výšky RPMN uvedenej v zmluve žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal. Upozornil, že rôzne výpočtové kalkulačky dostupné na internete nezodpovedajú právnej úprave času uzatvorenia zmluvy o úvere, preto sú pre daný prípad nepoužiteľné, sú orientačným nástrojom, ktorý RPMN vypočíta len informatívne a nemožno na ne hľadiť ako na záväzný dôkaz, navyše štruktúra výpočtu RPMN sa mení v súvislosti s vývojom definície výpočtu RPMN v danom čase platnej právnej úpravy, pričom poukázal na obdobný právny názor v rozhodnutí OS revúca sp.zn. 8C/203/2015 a OS Prešov sp.zn. 9Csp/187/2018. Má za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN s poukazom na to, že matematický výpočet RPMN nie je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy o úvere.

Tvrdenia žalobcu považuje za účelové a v zmysle uvedených dôvodov nemožno predmetný spotrebiteľský úver žalobcu považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

V závere žalovaný upriamil pozornosť na pojem priemerného spotrebiteľa, ktorý sa často vyskytuje aj v judikatúre Súdneho dvora ES a tiež v judikatúre slovenských súdov, ktorý sa vo svojej definícii posunul na „priemerného spotrebiteľa, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď Európsky súdny dvor uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje“ (rozsudok vo veci sp.zn. C-361-04 zo dňa 12.01.2006). V tejto súvislosti dodal, že KS Trenčín v rozsudku sp.zn. 19Co/3/2019 uviedol, „Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, nemôže prekračovať limity stanovené zákonom pre všetky zmluvné strany“.

Má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, a to zákonom vyžadovaným spôsobom, nebola uzavretá v rozpore so zákonom a ani mu neodporuje. Žaloba žalobcu preto nie je dôvodná. Žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

K vyjadreniu pripojil všeobecné obchodné podmienky účinné od 23.06.2012 (č.l. 26-43) a reklamačný poriadok účinný od 01.01.2013 (č.l. 44-49).

4. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (č.l. 56-59). Uviedol, že všeobecné obchodné podmienky a reklamačný poriadok nie sú podpísané zmluvnými stranami, preto ich nemožno považovať za súčasť zmluvy a žalobca s nimi nebol vopred oboznámený. V ostatnom sa podanie zhoduje so žalobou.

5. V priebehu konania žalobca zmenil obchodné meno z Poštovej banky, a.s. na 365.bank, a. s..

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 27. 10.2021 za prítomnosti zástupcu žalovaného. Pojednávania sa nezúčastnil žalobca a jeho zástupca, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 26.10.2021 o 11.21 hod. (č.l. 76) uviedol, že trvá na podanej žalobe, predmetná zmluva neobsahuje celkovú čiastku na zaplatenie, adresu predávajúceho, na ktorej spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a všetky predpoklady pre výpočet RPMN. Neurčitost' niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Ďalej uviedol, že návrhy na doplnenie dokazovania nemá. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel. Súd konštatoval, že v podaní nie je ospravedlnená neúčast', nie je prítomný žalobca ani jeho zástupca, zhrnuli, že trvajú na podanej žalobe a žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemajú.

V rámci dokazovania zástupca žalovaného uviedol, že sa naďalej pridržiava svojej argumentácie obsiahnutej vo vyjadrení k žalobnému návrhu. Žalovaný zotrval na zamietnutí žaloby v celom rozsahu a zaviazaní žalobcu na náhradu trov konania v celom rozsahu z dôvodov uvedených vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Má za to, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, nárok nie je preukázaná, žalobca neunesol dôkazné bremeno. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nepodal.

7. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - Zmluvou o úvere lepšia splátka zo dňa 25.01.2013 (č.l. 6-7), s výpočtom RPMN podľa FINinfo (č.l. 5), všeobecnými obchodnými podmienkami (č.l. 26-43) a reklamačným poriadkom Poštovej banky, a.s. (č.l. 44-49), ďalej so skutkovými tvrdeniami a vyjadreniami doloženými do konania zo strany žalobcu ako aj žalovaného a s celým obsahom súdneho spisu. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

Dňa 25.01.2013 žalobca so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere lepšia splátka č. 7773642086. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 14.000,00 eur, s mesačnými splátkami vo výške 219,00 eur a s poplatkom za správu a vedenie úverového účtu v sume 2,50 eur, čo spolu predstavuje výšku mesačnej splátky v sume 221,50 eur, s počtom mesačných splátok 120, s úrokovou sadzbou vo výške 13,9 % ročne, s RPMN vo výške 15,74 % a s priemernou RPMN vo výške 12,29 %. Zmluvné strany sa dohodli na celkovej výške nákladov v sume 12.605,50 eur. Dátum 1. splátky úveru bol dohodnutý na 20.03.2013, každá ďalšia splátka k 20. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 20.02.2023.

Podľa bodu 3.1 zmluvy, celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa bodu 3.2 zmluvy, poskytnutím peňažných prostriedkov vzniká dlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátane zmluvných úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok.

V bode 3.5 zmluvy sa žalobca zaviazal, že pohľadávku banky bude splácať mesačne anuitným spôsobom formou inkasa z osobného účtu vedeného v banke.

Podľa bodu 3.6 zmluvy, právne vzťahy neupravené v zmluve o úvere sa riadia obchodnými a tiež všeobecnými obchodnými podmienkami.

Interaktívnou kalkulačnou prostredníctvom portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR FINinfo žalobca vypočítal, že pri výške úveru 14.000,00 eur so splátkou 221,50 eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky úveru dňa 28.02.2013 a splatnosťou každej ďalšej splátky k poslednému dňu v mesiaci, predstavuje výška RPMN 15,43 % a splatená suma 26.580,00 eur.

V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s vyjadrením žalovaného (odsek 3 rozsudku), s vyjadrením žalobcu (odsek 4 rozsudku) ako aj s celým obsahom súdneho spisu.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkými ustanoveniami upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa „ďalej len neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby,

a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou - odkaz na 18ba) (§ 137 písm. c) a d) CSP).

Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 25 g) zákona č. 129/2010 Z. z., ide o prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

11. Pri rozhodovaní súd vzal do úvahy vyššie citované ustanovenia, podľa ktorých posudzoval prípustnosť žaloby. V zmysle právnej úpravy, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý spotrebiteľovi s účinnosťou od 01.01.2018 umožnil domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj určenia, že poskytnutý úver je bez poplatkov a bez úrokov, je možné sa v zmysle § 137 písm. c) CSP, domáhať žalobou určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V tomto prípade možno konštatovať, že podmienky prípustnosti žaloby sú splnené a je možné sa domáhať určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle podanej žaloby bez podmienky preukazovania naliehavého právneho záujmu.

12. V rámci dokazovania mal súd preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 25.01.2013 Zmluvu o úvere. Zmluvu žalobca podpísal ako fyzická osoba - spotrebiteľ, nakoľko o úver nežiadal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedené vyplynulo zo skutočnosti, že zmluvu podpísal nie ako fyzická osoba živnostník, ale ako fyzická osoba s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla a čísla občianskeho preukazu. Preto súd považoval poskytnutý úver za spotrebiteľský úver a zmluvu posudzoval podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv. Na základe predmetnej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 14.000,00 eur so zmluvne dohodnutým úrokom vo výške 13,9 % ročne, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 120-tich pravidelných mesačných splátkach v sume 221,50 eur, čo je mesačná splátka vrátane poplatku za správu účtu. Prvá splátka bola zmluvne dohodnutá so splatnosťou 20.03.2013, každá ďalšia splátka k 20. dňu v mesiaci a posledná splátka dňa 20.02.2023. Celková výška nákladov bola zmluvne dohodnutá v sume 12.605,50 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá na 15,74 %, priemerná RPMN vo výške 12,29 %. Zmluvne bola dohodnutá aj celková čiastka úveru tak, že táto predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, t.j. 14.000,00 eur + 12.605,50 eur = 26.605,50 eur.

13. Čo sa týka obsahu zmluvy, t.j. namietaných absentujúcich náležitostí zmluvy v zmysle aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to § 9 ods. 2 písm. c) a j) tohto zákona, súd sa plne stotožnil s vyjadreniami žalovaného, keď tvrdil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom, a to aj namietané náležitosti - celkovú čiastku úveru, ktorú musí spotrebiteľ v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok zaplatiť, správnu výšku RPMN a adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

Celková čiastka úveru je v zmluve (bod 3.1) uvedená zrozumiteľným spôsobom a v definícii stanovenej v § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. tak, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom zmluva obsahuje údaje potrebné k tomuto jednoduchému matematickému výpočtu, keď v bode 3.1 je uvedená výška úveru - 14.000,00 eur a celková výška nákladov - 12.605,30 eur. Súčet týchto dvoch údajov je potom 26.605,30 eur.

Čo sa týka správnosti výpočtu celkovej čiastky úveru, ktorý žalobca namietal s tým, že súčin dohodnutej mesačnej splátky úveru v sume 221,50 eur s dohodnutým počtom mesačných splátok 120 predstavuje celkovú čiastku úveru v sume 26.580,00 eur, ktorá sa nezhoduje so zmluvne dohodnutou čiastkou na zaplatenie - 26.605,30 eur, v tejto časti sa súd rovnako stotožnil s názorom žalovaného. S poukazom na údaj celkových nákladov spojených s úverom, ktorý je riadne uvedený v zmluve (12.605,30 eur), je súd toho názoru, že pri poskytnutí úveru mohol vedieť žalobca posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom k tomu, že tento údaj je „v skutočnosti“ nižší (o sumu 25,30 eur) znamená, že úver je pre spotrebiteľa „v skutočnosti“ lacnejší a zmluva bola uzatvorená „v prospech žalobcu“. Z hľadiska účelu zákona, ktorého cieľom je ochrana spotrebiteľa, je potom nutné konštatovať, že cieľ zákona bol naplnený a vzhľadom na skutočnosť, že celková výška nákladov aj keď uvedená nesprávne je uvedená v prospech a nie v neprospech spotrebiteľa, nie je možné sankcionovať úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

K namietanej absencii údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. - adresy predávajúceho (veriteľa), na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, súd je toho názoru, že tento údaj zmluva obsahuje, nakoľko obsahuje úplnú adresu veriteľa, ktorý žalobcovi úver poskytol. V danom prípade je predmetom zmluvy poskytnutie spotrebiteľského úveru bez určenia jeho účelu a teda označenie predajcu je z hľadiska účelu zákona možné posudzovať ako označenie banky poskytujúcej

službu spočívajúcu v poskytnutí úveru a teda adresa sídla banky je adresou, na ktorej prijíma prípadné sťažnosti a reklamácie od svojich klientov. V zmysle všeobecných obchodných podmienok a reklamačného poriadku je na prijímanie sťažností a reklamácií oprávnené aj ktorékoľvek obchodné miesto banky, t.j. ktorákoľvek pobočka žalovaného.

Pokiaľ ide o predpoklady na výpočet RPMN a namietanú absenciu matematického výpočtu RPMN súd konštatuje, že ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere matematický výpočet RPMN.

Po preštudovaní predloženého výpočtu RPMN a jeho overení na internetovej stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>. je súd toho názoru, že nie je možné prijať záver, že výška RPMN je v zmluve uvedená nesprávne a že výpočet RPMN predložený žalobcom je správny, nakoľko žalobca pri zadaní termínov splátok úveru označil splatnosť 1. splátky dňa 28.02.2013 a splatnosť každej ďalšej splátky v posledný deň v mesiaci, pričom zmluvne dohodnutá splatnosť úveru začala dňom 20.03.2013 a bola dohodnutá vždy k 20. dňu v mesiaci. Vzhľadom k uvedenému je potom dôvodné prijať záver, že predložený výpočet RPMN podľa interaktívnej kalkulačky predložený zo strany žalobcu je nesprávny, nakoľko pri jeho výpočte boli použité vstupné údaje odlišné od zmluvne dohodnutých údajov. V tejto súvislosti súd tiež podotýka, že kalkulačky pre výpočet RPMN prístupné na internete počítajú výšku RPMN podľa vzorca platného v súčasnosti, pričom vzorec sa od roku 2013, kedy bol úver v danom prípade poskytnutý, menil v zmysle zákonnej úpravy platnej v tom ktorom časovom období. Vzhľadom k uvedenému súd uzatvára, že žalobca nepreukázal, že by údaj RPMN v zmluve bol nesprávny, súd má preto za to, že údaj RPMN uvedený v zmluve je správny.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný, nakoľko žalobca nepreukázal absenciu obligatórnych náležitostí, ktoré zákon vyžaduje v § 9 ods. 2 písm. c) a j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd konštatuje, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu je uzatvorená zákonom vyžadovaným spôsobom a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, podmienky zmluvy sú vyjadrené určite a v zrozumiteľnej forme. Pretože žalobca neuniesol dôkazné bremeno, súd v zmysle vyššie uvedených skutočností žalobu zamietol ako nedôvodnú.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže súd žalobu zamietol, žalobca bol vo veci neúspešný. Právo na náhradu trov konania vznikol úspešnej strane, žalovanému, preto súd rozhodol tak, že žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.